

דברי סיכום לפרק "המוציא ייז"

בפרק זה נתבררו שיעורי החיוב של כמה וכמה חמרים בעת הוצאתם, או פלטולם, בשבת.

אף על פי שקיימים כללים יסודיים אחרים, בהוצאה בכלל ובהוצאת דברי אוכל בפרט, אין בכללים אלה משום פתרון לכל בעיה ובעיה בלי לדון בה לגופה. מסתבר כי במאכלים וכמשקים שונים, ואף בחפצים שונים, יש אפשרויות אהדות של שימוש והערכת השיבות ובכל אחר מהם יש לדון מה הוא האופן המצוי ביותר — אשר על פיו קובעים כרגיל את השיעור המחייב.

כלל יסודי אחר היה כי בקביעת "שיעורים חשובים" אין דנים בסיב הדבר כפי שהוא בעת, אלא בשימוש העתיד להיעשות בו, כגון בהוצאת יין חי או חומר גלם אחר. עם זאת מוגבלות הלכות אלה תמיד על פי מנהגם של בני אדם בפועל בענינים אלה.

ואנב דיונים הלכתיים אלה הובאו כאן גם דברים השייכים לתחום האגדה, אולם אף אלה עוסקים מענין לענין בנושא המרכזי — בערכם של עצמים שונים במסגרת הבריאה, ובחשיבותה של ידיעת דרכי החיים כחלק מן ההלכה.